

betalt, naar hun engang faar sin Part af Fællesboet udlagt, altsaa navnlig ved Ægteskabets Opløsning, men hyem vil laane eller sælge hende Noget paa et saa usikkert Grundlag, i alt Fald paa Vilkaar, som hun kan være tjent med?

Jeg har ovenfor stadig talt om Myndighed i *Formue*-forhold, som er det eneste denne Lov rører ved. Men da jeg her er ved den Hovedmisforstaaelse, den forrige Artikel i Kv. og Samf. gør sig skyldig i, vil jeg dog tilføje, at det netop er en *Fordel* for Hustruerne, at det ved det i Folke-tinget fremkomne Ændringsforslag blev klargjort, at deres *personlige* Myndighed (Selvbestemmelsesretten, i alle Forhold, der alene vedrører deres egen Person) *ikke* „er den samme som ugift Piges“, thi Sagen er, at den ifølge den allerede nu gældende Ret er *større* end dennes. Den opnaar den ugifte Pige nemlig — ligesom Mænd — først med det 18. Aar, men en Hustru har den altid, selv om hun er yngre.*)

4. *Før* var der fra Mandens Eneraadighed over Fællesboet kun 1 Undtagelse, nemlig den ifølge Loven af 7. Maj 1880 om Hustruens Ret til selv at raade over, hvad hun ved personligt Arbejde fortjener. *Nu* er der kommet 2 til — om end ikke saa vidtgaaende som hin. De gaar nemlig *ikke* ud paa at give Hustruen forøget Raadighed, men *kun* paa at begrænse Mandens. Det er Bestemmelserne i Lovens § 11 om a) *at* Manden „ikke uden Hustruens Samtykke kan afhænde, pantsætte eller paa usædvanlige Vilkaar eller for usædvanlig lang Tid overdrage Brugsrettigheder over fast Ejendom, om hvilke Adkomstdokumenterne oplyse, at den er indført i Fællesboet af Hustruen, eller afhænde, pantsætte eller kvittere Gældsbreve, Aktier, Policer, Sparekassebøger og deslige Dokumenter, som ere indførte i Boet lydende paa hendes Navn“, og b) *at* han „ikke i noget Aar uden Hustruens Samtykke maa ved Gaveløfte forbinde Fællesboet for mere eller af samme bortgive mere end 5 pCt. af hvad Fællesboets Nettoformue udgjorde ved Udgangen af det sidst forløbne Aar“. — Virkningen af, at Manden handler *imod* disse Lovbud er dog forskellig. Sælger han f. Eks. en af Hustruen indført fast Ejendom eller Aktie, kan hun vælge imellem, om hun vil søge den tilbage fra den, der har faaet

*) Vi maa med Tak for Rettelsen erkende at have overset dette Punkt, hvor vor bedste Talsmand paa Tingene netop har været paa sin Post for at varetage Kvindernes Interesse. Paragrafen, hvorom der er Tale, er § 10. og ikke § 5, og vi gøre de af vore Læsere, hvem dette mulig har forvirret, vor Undskyldning derfor.